

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Könyves János

725.091

Szerző:

ÁRKÁDOSÍTÁS?

Cim:

Aludjunk-e még egyet-kettőt...

Forrás:

Nép arcai

1957. II. 27.

Idő

" 1957 "

Személy

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Napilapok, folyóiratok, építészeti szakemberek sokat vitáznak a budapesti városrendezés egyik elképzeléséről, az árkadosításról. Olyannyira előtérben álló kérdés ez ma, hogy kisebb társaságokban, négy-öt ember beszélgetése közben is szóba kerül, pro és kontra vélemények hangzanak el. Sokak esztétikai szempontból vitatják az elképzelés létjogosultságát. Kétségtelen, hogy nehezen illeszthető be Budapest városképébe az árkados kiképzésű Rákóczi út. Mások azt latolgatják, mibe kerül a meglévő épületek átalakítása — érdemes-e annyi pénzt, munkát, anyagot befektetni. Ismét mások azon gondolkodnak, hogyan lehetne egyszerűbben megoldani a kétségtelenül fennálló közlekedési problémát.

»Árkadosítani vagy nem? — ez itt a kérdés« — így élcelődik egyik lapunk viccrovatában az elképzelés szülőivel. Mi is vitázni szeretnénk a tervezőkkel — bár nem áll módunkban abszolút számokat közölni arról, hogy mibe kerül az elképzelés megvalósítása. A fővárosi tanács illetékes osztályán olyan ügyként kezelik az árkadosítást, mint amilyen tisztelet és tisztelet két hadvezér taktikai megbeszélését illeti meg. Mindössze annyit sikerült megtudni, hogy egy folyóméter árkád építésének előkalkulált költsége körülbelül 1300—1500 forint. Nem va-

gyunk építészakemberek, de ismerjük az építőipari önköltséget, és erősen kétségbe vonhatónak tartjuk ezt az összeget. Bontani, aládúcolni, újra építeni kell öreg házakat, nem beszélve arról, hogy a meglévő üzletek átépítési költségeire is gondolni kell.

Mindemellett az árkadosítás és vele a közlekedési útvonalaknak a követelményekhez viszonyítva csekély mérvű kiszélesítése csak ideiglenes megoldásnak tekinthető, miután a közlekedés rohamos fejlődése mindenképpen problémát okoz Budapesten. Keskeny utcák szelik kersztül-kasul a fővárost, és ezek zömét ki kellene szélesíteni. Ráadásul a város települése is olyan, hogy a forgalom néhány útvonalra összpontosul. Ezen a problémán feltételezhetően nem segít az árkadosítás sem. Ideiglenes jellegű megoldást viszont találhatnánk olcsóbbat is. Ilyen például a külföldön már sokfelé alkalmazott gyalogos alujáró a nagyforgalmú útkereszteződéseknel. Hasonló megoldás elképzelhető a Rákóczi út és Körút kereszteződésénél is, mindjárt tisztábbá válnék az uttest, kevésbé veszélyeztetné a közúti forgalom a gyalogosok testi épségét.

Csökkenthetnénk a Rákóczi út forgalmát más megoldással is. Például átgondoltabb üzlettelepítési politikával. Ha a város más pontján, ahol kisebb a járműforgalom, ha-

sonló üzlet- és áruháznegyedek alakítanánk ki, feltételezhetően sok gyalogosan közlekedő ember mellőzné a Rákóczi utat, amelyen most kénytelen végig menni, ha bármit is akar vásárolni. Lehetne segíteni a problémán a villamosjáratok bizonyos mérvű módosításával is. A villamosok föld alá behúzásáról (kéregvasút) ennyit sem teszünk, mert nem valószínű, hogy jelen helyzetünkben fedezni tudnánk annak költségeit.

Nem vagyunk hivatottak minden tekintetben helytálló megoldások tanácsolására — és nem is lépünk fel ezzel az igénnyel. De mindenesetre szeretnénk feltenni azt a kérdést, amely a nagyközönséget is érdekli: mennyibe kerül az árkadosítás, és az ország van-e olyan gazdasági helyzetben, hogy pillanatnyilag erre költésen? Újjá kell építenünk Budapest elég nagy területeit, iparunk átszervezésével és átszervezésével egy időben kell pótolnunk a többhónapos pangás okozta veszteségeket. Egetően fontos gazdasági problémák — köztük olyanok, amelyekben részben az ország jövője múlik, mint például a vasút korszerűsítése — várnak megoldásra. Szűrjük le az elmúlt évek tapasztalatait, és talán aludjunk rá még egyet-kettőt, mielőtt elhamarkodottan belevágnánk csakánunkat a Rákóczi út öreg házai-
ba, hogy árkádokat képezzünk ki alattuk. **Könyves János**